

До видатних пам'яток живопису часів Галицько-Волинського князівства належать ікони. Як і витворів книжкового образотворчого мистецтва, іконописних творів збереглося небагато. Серед них найвідомішими є Богоматір-Одигітрія Луцької Покровської церкви, ікона Юрія Зміборця, Холмська Богородиця.

У 1962 році в Покровській церкві Луцька вчені звернули увагу на стару ікону, на якій було зображено Богоматір із немовлям. Згодом з'ясувалося, що це — перлина волинського іконописного мистецтва XIII ст. У цьому творі вже добре помітні риси, характерні для творчості саме волинських майстрів, що відобразилися в моделюванні об'ємності облич Богоматері і Христа, відході від схематичності зображення й наданні образам життєвості за допомогою тіней. Цікавим є й кольорове рішення ікони. Біла сорочка Ісуса символізує його небесне походження, коричневий мафорій* Богородиці — ознака Божої ласки до неї.

Ікона Волинської Богоматері належить до найцінніших скарбів мистецтва України. Нині витвір зберігається в Національному художньому музеї Києва.

Галицько-волинське мистецтво є однією з найяскравіших сторінок історії давньоруського мистецтва. Розпочавши свій шлях від киево-візантійської художньої культури, воно збагатилося спілкуванням із мистецтвом західних країн. Нові ідеї були органічно засвоєні галицькими майстрами, які створили високохудожні пам'ятки мистецтва.

* Мафорій — широка хустина, що вкриває голову й плечі Богоматері.

Рукописи західноукраїнського походження – Крестинопільський Апостол, Холмське Євангеліє, Перемишльське Євангеліє, Волинське Євангеліє, Галицько-Волинський літопис. Ці твори відзначаються простотою рисунка, стриманістю в оздобленні й колориті орнаментів. На них відсутні зображення тваринних мотивів, що є характерними для книг київських переписувачів. Оформлення галицько-волинських рукописів просте, у ньому застосовуються переважно жовтий, червоний і синій кольори та в незначній кількості зелений. Книжковим мініатюрам властиві нововведення: синій колір фону (золото використовується для орнаментування й не несе підкресленого символічного значення), фігурам надано більшої розкнутості в рухах і емоційної виразності. Розкута манера виконання мініатюр відрізняється від графічної чіткості творів константинопольських і київських художників.

